

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei archiepiesane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Haasenstein & Vogler în Viena, Praga, Budapesta etc. etc.

Correspondențele sunt a se adresa la:

Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Prenumeratiune nouă

„Telegraful român”,

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe anul 1879 cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foiei.

Atragem atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșește cu ultima Martie 1879 ași înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie expeditura silită a sista sau a întârzia cu expedarea foiei*). Acei on. dd., cari prenumără de nou, să nu întârzie, pentru ca editura să se poată orienta cu tipariul esemplarelor.

Banii de prenumerațiune se trimit mai cu înlesnire prin asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Amweisung.) Numele prenumărantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime să fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Editura „Telegrafului Român” în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în expedițiune se face prin lipirea unei fâșii de adresă dela abonamentul ultim.

Revista politică.

Sibiu, în 4 Aprilie.

Consiliul de ministrii, ce se va ține în zilele aceste la Viena se va ocupa cu cestiunea încheerii unei convențiuni comerciale cu Serbia și va îndruma complanarea diferențelor, ce există în această privință între ambele guverne; mai departe va hotărî el despre vamele terenului ocupat. Veni-va la o hotărîre definitivă și administrațiunea Bosniei, nu este încă sigur, deși se asigură, că ambele guverne s'ar fi apropiat în păreri.

Cu privire la ocupațiunea Rumeliei resăritene se vorbesce despre o nouă notă circulară a Por-

ței. Această notă, se dice, că ar invita puterile ca se împuternicească pe ambasadorii lor din Constantinopole, a deschide pertractări cu Poarta despre toate detaliurile necesare pentru regularea afacerilor Rumeliei resăritene. „Ce soarte va avea aceasta invitare”, dice „Pester Lloyd”, „nu se poate sci. Pre tot locul însă se concede, că hotărîrea despre soarta Rumeliei resăritene nu se mai poate amâna, dacă Europa nu voiesce ca hotărîrea se scape din mâinile ei.” Diariul „Presse” din Viena comunică, că proiectul ocupațiunei micste pare a fi în Petersburg cu totul scos din combinațiune. Drept cauză a acestei schimbări neașteptate ar fi opozițiunea Porței, carea a șovăit în atitudinea ei. Probabil este, că atitudinea șovăitoare a Porței s'a provocat chiar prin opozițiunea principelui Gorgiacoff față de acest proiect spriginic de contele Șuvaloff. Depeșa circulară turcească nu a luat o pozițiune necondiționat contrarie proiectului; din contră ea a oferit ocaziune la compromise: precând însă cabinetele lua încă în considerare aceasta manifestățiune turcească, presa panslavistică și mai ales „Golos”, organul principelui Gorgiacoff, și-a făcut de datorință a combate proiectul ocupațiunei, care de altcum, abstrăgând de la unele modifițiuni, s'a privit de cătră toate puterile de cel mai bun mijloc pentru deslegarea pacnică a cestiunei rumelice.

Mișcarea revoluționară în Rusia a aflat o expresie și într'un atentat asupra țarului. Alaltăieri dimineața un funcționar în ministeriul de finanțe cu numele Skobeleff a descărcat patru împușcături dintr'un revolver asupra țarului, care își făcea promenada obicinuită. Din întâmplare însă nici una din aceste împușcături nu nimerise. Atentătorul fu prins și arestat. Acestei fapte, a premers publicarea unei proclamațiuni ce se află afișată pe pereții caselor din Petersburg, signată de „comitetul

executiv”. În aceasta proclamațiune țarul fu provocat a face odată sfârșit cu regimul actual „al sclăviei și a furtului”, căci altcum el (țarul) va pere de pe fața pământului. Numai încape nici o îndoială, că acest fapt este a se scrie în contul nihilistilor și acelei tendințe puternice, care tinde a scăpa din cătușile absolutismului rusesc.

Deputații aleși în sinodul eparhial din Caransebeș pentru periodul prezent.

Cerc. I. Zăgujeni: din cler: Ferdinand Musta, preot în Valea-boul; mireni: Antonie Mocioni, proprietariu mare, Iulie Petric, jude reg. cerc. în Boccea-rom. Cerc. II. Lugos: din cler: George Pestean protopresbiter în Lugos; mireni: Alecsandru Mocioni prop. mare, Constantin Radulescu adv. în Lugos. Cerc. III. Zgribești: din cler: Nicolae Sciopon, preot în Remete Poganici; mireni: Dr. Iosif Miescu, medic în Lugos, Petru Sciopon, not. cerc. în Zgribești. Cerc. IV. Făget: din cler: Atanasie Ioanoviciu, protopresbiter în Făget; mireni: Atanasie Cimponeanu, jude la tabla regească din Budapesta, Stefan Ioanoviciu, adv. în Budapesta. Cerc. V. Coșava: din cler: Nicolae Popoviciu, preot în Jupani; mireni: Dr. Eugenie Mocioni, prop. m. în Capolnaș; Antonie Mustățiu, învăț. în Făget. Cerc. VI. Buziaș: din cler: Teodor Cioloca, preot în Șipet; mireni: (?). Cerc. VII. Jebel: din cler: Alecsandru Ioanoviciu, protopresbiter în Jebel; mireni: Ioan Missiciu, deputatul dietal, Stefan Velovan, profesor dirigent la institutul pedagogic din Caransebeș. Cerc. VIII. Ghilad: din cler: Michai Radu, preot în Macedonia; mireni: Trifon Gaița, notariu com. în Ghilad, Ioan Ionaș, asesor ref. în Caransebeș. Cerc. IX. Fizeș:

din cler: Alecsandru Popoviciu, preot în Fizeș; mireni: Ioan Popoviciu, notariu com. în Fizeș, Martin Țapu învăț. în Fizeș. Cerc. X. Reșișor: din cler: Ioan Popoviciu, protopresbiter în Mercina; mireni: Simeon Trifunescu, notariu com. în Reșișor, Ioan Baica, învăț. în Reșișor. Cerc. XI. Iam: din cler: Filip Adam, profesor de teologie în Caransebeș; mireni: Vincențiu Babeș, Stefan Perian, tutor orf. în Iam. Cerc. XII. Sasca-mont: din cler: Iosif Popoviciu protopresb. în Iam; mireni: George Sêrbu, deputat dietal, Dimitrie Lința învăț. în Iadia. Cerc. XIII. Oravița-mont: din cler: Iacob Popoviciu, protopresb. în Oravița; mireni: Timoteiu Miclea avocat în Cacova, Baltasar Muntean adv. în Oravița. Cerc. XIV. Reșița-mont: din cler: Ioan Popoviciu Ivașcu, preot în Gerliște; mireni: Antonie Crenian, jude cerc. adm. în Reșița montană, Ioan Budincean adv. în Boccea-mont. Cerc. XV. Boccea-rom: din cler: Alecsa Popescu, preot în Boccea-rom; mireni: Iulie Petric, jude reg. cerc. în Boccea, Stefan Antonescu jude cerc. adm. în Boccea. Cerc. XVI. Caransebeș: din cler: Nicolae Andreeviciu, protopresb. în Caransebeș; mireni: Iosif Seracin, vice-colonel în pens. în Caransebeș, Ioan Ionaș, asesor ref. în Caransebeș. Cerc. XVII. Teregovala din cler: Filaret Musta, protosincol și profesor de teologie în Caransebeș; mireni: Ilie Curescu, locotenent în pensiune și fost profesor la scoala regimentală din Caransebeș, Teodor Sêrbu, fost învățătoriu în Caransebeș. Cerc. XVIII. Mehadia: din cler: Constantin Țepeneag, preot în Mehadia; mireni: Nicolae Grama, învăț. în Mehadia, Isaia Stoica, oficial pens. în Mehadia. XIX. Bozovici: din cler: Pavel Minlescu, preot în Biserica-albă; mireni: Iancu Birtea, loc. pens., Ioan Bița, ofic. pens. Cerc. XX. Satul-nou: din cler: Simeon Dimitrieviciu, protopresb. în Pan-

FOIȚA.

Aventurile

doctorului Van-der-Bader.

Din franțozesce de Evariste Carrance.
(18. urmare.)

XIII.

Căutarea după Michelet. (urmare.)

— Acum, fiind aceste trei bestii veninoase învinse permiteți-mi să vă spun, domnilor dize agentul, că eu vam urmărit ađi dimineața și cunoscând de mult pe această vulpe vicleană, mă temeam de cursa ce voia să v'o pună, și că am făcut, precum vedeți, micile mele dispoziții.

— Sântem liberi, așa e? întrebă Van-der-Bader.

— Liberi ca lumina soarelui, domnilor, după ce 'mi veți fi spus numele, locuința și rezonurile D-voastre, cari v'au făcut să primiți servițiile acestui tâlhar.

Ellerman satisfăcu la moment dorința agentului:

— Vă sântem datori cu viața a-

dause el, fără intervenția D-tale, oare ce s'ar fi ales de noi?

— Ei, noi ne facem datorința, și D-ta 'mi-ai dat împrumutul îndărăt, fără brațul D-tale acest tâlhar m'ar fi prăpădit.

Poupart numit Ucigașul scoase un urlat de bestie selbatică, ce sēmăna a afirmație.

— Căutarăți strada de l'Ouest, nu e așa domnilor? întrebă agentul.

— Aveam de gând să cercetăm pe marele Michelet, îl cunosti? dize Van-der-Bader.

— N'am onorul.

Și strada de l'Ouest, este ea de parte de aici? întrebă Ellerman.

— Cam cale de o jumătate de oră, și dacă 'mi permiteți vă voi pune unul din oamenii mei la dispoziție.

— Amicii nostri primiră cu bucurie ofertul ce li se făcu și 'și luară rămas bun dela agentul de poliție.

Trecând pe lângă Poupart, Van-der-Bader își întoarse capul cu scârbă.

— Dacă te voi mai apuca vr'o

batec, vei plăti cele de acum și cele viitoare, burtă-verde.

— Taci, porunci agentul.

Și adresându-se cătră profesor:

— N'ai frică, domnule, îi dize el, eu nu voi da cinci bani pe pelea acestui mișel.

XIV.

Dela strada de l'Ouest până la Marseille.

Întemprările istorisite în capitolul precedent ocupară aproape două ore. Erau nouă, când Van-der-Bader și Ellermann, conduși de un agent de poliție se aflară în sfârșit înaintea unei tăblițe ce purta inscripția; Strada de l'Ouest.

— Acum drept înainte, domnilor dize călăuzul, misia mea e împlinită, me reîntorc, unde mă chiamă datoria. Ellermann încercă în zadar să 'i puie ceva în mână.

— 'Mi este oprit de a primii ceva dize funcționarul; mergeți în pace, domnilor, și D-zeu să vă păzească de întemprări rele.

— Amin, dize studentul.

— Numai, să nu fie plecat, marele bărbat, murmură Van-der-Bader.

— Îl vom afla, scumpul meu învățător, răspuse Ellermann, care se delecta la aerul curat și la lumina soarelui; lucrul esențial este de a nu ne mai încrede în cel dintâiu, care ne vine în cale.

— Oh! Aceasta nu se va mai întâmpla... îi promit.

— Până la o altă întâlnire, cugetă tinerul om, cu un zimbet care 'i arătă albiu sei dinți, altcum voiu avea eu de grije.

După vre-o câteva minute, în cari călătorii nostri mergeau tăcuți și liniștiți în strada de l'Ouest, Ellermann arătă cu degetul la o poartă, asupra căreia stetea scris, pe o strălucitoare tablă de aramă numele:

„MICHELET”

Profesorul își perdă cumpetul.

— Aici dar locuesce, dize el, o Dumnezeule!

— Liniștește-te puțin, scumpul meu învățător.

— Nu este nimica... dragul meu, să ne grăbim a 'l vedea... vină!

Studentul ascultă.

Van-der-Bader se opri înaintea logei portariului.

ciova; mireni: Ioan Bartolomeiu secretariu episcopesc în Caransebeș, Aron Damaschin, ase-or refer. în Caransebeș.

Comparând alegerile din anul acesta cu cele de acum trei ani vedem următoarele schimbări:

a) referitoare la deputații preoțesci: În cercul I în locul lui Ioan Stefanoviciu s'a ales Ferdinand Musta. În cercul al II în locul lui Iosif Tempea, George Peștean. În cercul al III în locul lui Mihai Pocrean, Nicolae Sciopon. În cercul al VI în locul lui Nicolae Bolocan, Teodor Cioloca. În cercul al VIII în locul protopresbiterului Ioan P. Seiman, Michai Radu. În cercul al XIV în locul lui George Pocrean, Ioan Popoviciu Ivașcu. În cercul al XV în locul lui Vasilie Nemoian, Alece Popescu. În cercul al XVIII în locul lui Michai Popoviciu, Constantin Țepeneag. În cercul al XIX în locul lui Mihai Blidariu, Pavel Miulescu.

b) referitoare la deputații mireni: În cercul I în locul lui Iulian Ianculescu, Iulie Petric. În cercul al III în locul lui Constantin Popoviciu, Petru Sciopon. În cercul al IV în locul lui Coriolan Brădicean, Stefan Ioanoviciu. În cercul al IV-lea Ioan Missiciu și în locul lui Dămian Dragonescu, Stefan Velovan. În cercul al X în locul repausatului Gruia Liuba, Ioan Baica și în locul lui Ioan Roșu, Simeon Trifunescu. În cercul al XI în locul lui Traian Miescu, Stefan Perian. În cercul al XII în locul lui Balt. Muntean ales în cercul al XIII, George Sêrbu (nou). În cercul al XIII în locul lui Victor Babeș, Timotei Miclea și în locul lui Ioan Țeran, B. Muntean. În cercul al XIV în locul lui Simeon Manguica, Antonie Crenian. În cercul al XV în locul lui Ioan Nemoian, Iulie Petric. În cercul al XVII în locul lui Stefan Dancia, Ilie Curescu. În cercul al XVIII în locul lui Vasilie Popoviciu, Nicolae Grama. În cercul al XIX în locul lui Ilie Floca, Ioan Birbea și în locul lui George Uscat, Ioan Bița.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Tractul prot. Turda super. 1 Aprilie.

(† Preotul Ioan Popescu). Doliul creștinilor noștri din comuna Ripa de jos s'a duplicat în săptămâna patimilor în urma pierderii parochului local a dlui Ioan Popescu. Încă nu s'au împlinit 3 ani de când această comună s'a aflat earăși în neferi-

cita pozițiune a petrece la cele eterne pre nobilul părinte Vasile, tatăl preotului repausat acum. Nu numai comuna Ripa de jos, ci întreg tractul protopopesc s'a vădit necesitat a îmbrăca doliul și nu fără cauză, căci pierdând din mijlocul nostru pre par. Ioan Popescu ne-am lipsit de acel preot, carele a servit de model preoților.

Sunt puține comune bisericesci în Archidieceasa noastră, cari să se poată bucura cu drept cuvânt, că s'au învrednicit a avea un preot pre lângă facultatea teologică și cu studii academice juridice. În un timp de 1½ an altcun destul de scurt, de când repausatul a păstorit sufletesce turma incredințată lui, a sciut să câștige prin purtarea lui esemplară, respectul, iubirea și încrederea colegilor și poporului. În un timp atât de scurt și pre lângă morbul hidropic, ce l'a torturat îndelungat a dat probe și exemple de virtute, față de turma ce a păstorit-o și față de întreg tractul protop. Să spună aceasta altcun cei ce au avut de a face cu fericitul preot, să spună turma lui cuvântătoare, colegii și întreg protopopiatul!! El era amic devotat, celor ce erau amicii poporului și voiau fericirea lui; inamic însă neîmpăcat celor, ce nutreau ura, dușmănia și spiritul de partidă, poate nicăiri în măsură așa mare, ca în protopopiatul nostru! Și dăc fără sfială și muștrare de conștiință, că nu este nici un protopopiat în toată Archidieceasa noastră, în carele preoții se suferă atât de mult din lipsa de caracter și conștiință și se pună atât de puțin preț pe chemarea lor preoțască ca în tractul nostru. Onoare însă excepțunilor! cari sunt rari ca peana de corb alb!! Despre aceasta se nu tac au avut ocaziune a esperia și a se convinge chiar și străinii. Nu a fost o cestiune gravă, a cărei rezolvire cerea tact și rutină, unde să nu fie pășit fericitul preot ca reprezentant al comunei și protopopiatului, să fie fost cestiunea de natură bisericască-națională ori chiar politică. O vitregie a sorții adănc simțită s'a vedit și în cazul acesta! Dacă pomul s'ar usca atunci, când însăși frunzele lui îi par o greutate, dăcem că soartea a lucrat la timpul ei! Când însă ea restoarnă pomul de cea mai bună speranță, pomul, care a început să fie podoaba și coroana gradinei, atunci soartea e crudă și nedreaptă. Dacă ea ne restoarnă în mormânt, când dăilele ne sunt o povară, ce nu o putem mai mult purta, grație ei! Ea a satisfăcut poate chiar și dorințelor. Dacă ea ne restoarnă și ne frânge la pământ, când începem a produce fructe și a depune jertfe, pre când viața ne e dulce, plăcută și desfătătoare, atunci soartea e

crudă și și-a resbunat în modul cel mai nedrept!

Și acum se pun în vederea cetitorilor noștri scena dureroasă, ce s'a petrecut în giurul cosciugului pe când se celebrau rugăciunile funebrele! O mamă veduvită, în a cărei inimă încă nu erau vindecate ranele, ce le-a înfipt perderea soțului ei, Părint. Vasile, sta cu fruntea răzimată pe cosciugul, în care zăcea fiul ei crescut cu multă trudă și necasuri, și carele era să i fie sprigin la adăncile bătrânețe. Ea chiamă la viață osemintele ascunse acolo. Toată mișcarea, fie ce semn și tot suspinul vestia „că nu este durere ca durerea ei”. Lângă ea suspină și dă țipete de durere socia repausatului, o sermană tinere femeie, carea abia în al 17 lea an al vieții a devenit veduvă. Ea plângea amar, cu durerea în inimă căci a pierdut pe sociul ei ce l'a iubit ca scump sufletul. Ah! dar el nu o mai audia; el nu era mai mult de cât pulvere și cenușe și ca atare nu putea să steargă lacrimile iubirei și suferințelor ei. Alături un frate dl. prof. Simeon și cu alte trei sorori, mătușe și unchi suspinau amar și în rumperea inimei lor voiau să smulgă cu ori ce preț pe fratele resp. nepotul din brațele morței. Giur împrejur se scaldau în lacrimi ochii amicilor, cunoscuților și cu deosebire a poporului, ce l'a păstorit, durerea ce a manifestat-o poporul nu se poate accentua de ajuns! O dovadă aceasta destul de pipăită, că preotul nostru s'a bucurat de simpatie, iubirea și încrederea poporului pre lângă toate uneltrile și apucăturile ce le-au esr-ciat lupii când era se devină păstor sufletesce fericitul Ioan Popescu, o dovadă dăc, că voința și simțemintele cele nobile ale poporului nu se pot înăduși. La încheiere dăc: să i fie memoria neuitată și bine cuvântată!

Unul ce a fost de față la înmormântare.

Caransebeș, 29 Martie. (Cerculariul episcopului cu ocaziunea serbării cununiei de argint a Majestății Sale). Vă comunic următorul cerculariu a episcopului Ioan Popasu:

„Prea onoraților părinți protopresbiteri, onorați preoți parochiali!”

„Majestatea Sa cesariă și regiă apostolică Imperatorului și Regele nostru Francisc Iosif I. s'a căsătorit cu Majestatea Sa prea grațioasa Împărăteasă și Regină Elisabeta în 12/24 Aprilie 1854.

„Așa dar în 12/24 Aprilie al anului curgătoriu 1879 se împlinesc 25 de ani adăc un pătrariu de secul, de când Preainălțatele Lor Majestăți în căsătorie fericită și plină de bine-

„cuvântările și darurile ceresci guvernază cu blândețe numeroasele popoare credincioase supuse sceptrului Lor. În acest șir lung de ani în dăilele de bucurie ale popoarelor majestății imperiu austro-ungar Majestățile Lor s'au bucurat împreună cu popoarele supuse guvernării Lor, ear în dăilele de necasuri și nenorociri, Majestățile Lor ca adevărați părinți ai popoarelor au fost cei dintăiu, cari au alinat durerile și suferințele celor nenorociți.

„Și cum vom petrece mai serbătorește, mai demn aceasta mare și strălucită dă a fericitei nunți de argint a Majestăților Lor?

„Ne vom aduna cu toții în sântele biserici și vom ridica ferbinte rugăciuni de mulțămire către atotputernicul Domneșeu, împăratul împăraților și domnul domnilor, pentru pacea, îndelunga sănătate și prosperare a Majestăților Lor și a preaînălței case domnitoare.

„Tot în această memorabilă dă se ține și serbarea de una sută de ani, de când Banatul temeșan, luat înapoi dela Turci, s'a încorporat cu sumpa noastră patrie Ungaria.

„Drept aceea dispunem următoarele:

„1. Joi după Dumineca Tomei în 12/24 Aprilie a. c. la 10 oare înainte de amăzi în toate bisericile diecesei noastre să se țină sânta liturghie cu toată evlavie și pompa având la finea sântei liturghii a se cânta docsologia prescrișă în tipic și a se ceti din genunchi rugăciunea de mulțămire din liturghieriu.

„2. Aceasta sântă liturghie și rugăciune de mulțămire să se țină în tot casul negreșit în orașele, opidele și satele mai înalte în susnumita dă adăcă Joi în 12/24 Aprilie a. c. ear în acele comune mai mici, în cari creștinii în aceasta dă de săptămână vor fi răspândiți la lucru, și așa cu greu pot veni la biserică, în aceste sate mici să se facă slujba prescrișă în Dumineca următoare a Mironosițelor.

„3. Preoțimea parochială va avea în invita în mod cuviincios toate dirigătoriele aflătoare în respectiva comună la sânta liturghie, în fine:

„4. Pentru ca poporul să aibă scire de timpuriu despre ținerea acestei rugăciuni de mulțămire și se poată veni numeros la sânta liturghie, preoțimea va ceti și publica acest circulariu poporului în biserică în Dumineca Tomei a. c.

„Împărtășindu-Ve binecuvântarea noastră arhieriească suntem

Caransebeș în 29 Martie 1879.

„Ai tuturor voitori de tot binele

Ioan Popasu m. p.

episcop.

Un cap de portar, precum numai Eugen Sue îl scia descrie, se arăta în cadrul unei înguste ferestri.

— Pe cine căutați? dăse o voce pe nas.

— Pe d. Michelet.

— Absent.

— Te înșeli, strigă profesorul, el este acasă, voiesc să-l văd, negreșit trebuie să-l văd.

— Absent, repetă portariul adoua oară.

Van-der-Bader își întoarse fața nemângăiată către Ellermann.

Studentul se simți mișcat în adăncul inimei sale de această durere mută.

— Prietine dăse el portariului, punându-i o piesă de ban în mână, pe care acest din urmă o primi cu o moroitură de satisfacție, nu ne-ai pute D-ta spune unde se află d. Michelet?

— Nu, răspuse portariul, pe care bacșiful îl muiașe puțin, dară sevitoriul ve va pute da deslășiri; dacă domnului îi-este cu plăcere a se suî în al doilea etagiu, și a suna clopotul de la ușa ce se află în fața scării.

Întețirea cu care cei doi amici ai noștri urmară acestei indegetări a trebuit se puie pe gânduri pe portar.

Ellermann se urcă întâiu pe scară și se oprise înaintea unei uși care earăși purta o tăbliță cu numele: Michelet.

Mâna sa musculoasă trase cu tărie de mănunchiul unui clopoțel.

O fetiță cu fața drăgălașe, cu ochii vioi li se arăta.

Învățatul își trase pelăria până la pământ.

Drăgălașa dădăcă zimbî grațios.

— Ce poftiți, domnilor, întrebă ea.

— Domnișoară, dăse Ellermann, noi venim tare departe, pentru a ave onorul de a vorbi cu domnul Michelet.

— Așa este, oftă Van-der-Bader.

— A plecat aseară, domnule.

— A plecat! Așa dară totuși este adevărat, dăse învățatul.

— Portariul ne-o spusese, grăbi studentul a adaoge; însă cea ce avem noi a spune stăpânului D-tale, este de așa mare importanță încât n'am voit se i credem.

— Și totuși este adevărat.

Dl Michelet a plecat la Marseille, în afaceri de cărți ale domniei sale.

— La Marseille, repetă cu durere profesorul.

— Nu ne-ai pute spune numele hotelului în care descalecă, întrebă Ellermann.

— Oh! Aceasta este foarte ușor. Dl Michelet este la Marseille, în hotelul Beauveau.

— Se plecăm, dăse profesorul.

Aveți de cuget, se căutați pe stăpânul meu acolo?

— Voiu merge până la sfârșitul lunei, pentru de a-l vedé.

— V'am întrebat aceasta, pentru că... dăse fetița.

— Ai poate, să-i faci vr-o împărtășire, domnișoară, întrebă Ellermann cu galanterie, vom primi foarte bucurosi însărcinarea.

— Da, da confirmă Van-der-Bader.

— N'aș voi să vă incomodez, am să i trimit nisce epistole.

— Ni le poți incredința, domnișoară, ele i se vor imanua cu toată scumpătatea.

— Primesc dar, și vă mulțămesc domnilor; poftiți de întrați pe un moment, eu mă duc să pregătesc pachetul.

Profesorul și elevul seu intrară într'un salon modest mobilat.

— Cabinetul seu de lucru murmură Van-der-Bader, acesta este locul, în care marele geniu produce opurile sale nemuritoare.

Și cu iubire febrilă el cerceta toate unghiurile apartamentului.

În acest salon, simplu mobilat, precum am dăse, se află o mulțime mare de cărți cu totul noué.

— Opurile sale, cugetă doctorul.

La pârte este acățat un portret de o dimensiune mărișoară, care reprezintă un om încă tinăr, cam de vre-o patruzeci de ani, a căru fața senină și ochii mari vioi arătau un caracter loial și o franchetă deosebită.

Profesorul se uită lung la dănsul.

Fata de casă, aducând epistolele, destinate pentru stăpânul ei, scoase pe doctorul din contemplațiile sale.

(Va urma).

În fața sinoadelor eparchiale gr. or. despre foaia pedagogică „Școala Română”.

„Școala Română” foaie pedagogică didactică, a apărut la începutul anului 1876 sub redacțiunea fiecărui fost profesor Ioan Candrea și a bine meritatului pedagog Vasile Petri, dar cu finea anului 1877 a apăs, adică sa sistat din lipsa sprijinului recerut.

Problemele acestei foi a fost: înmulțirea școalelor române; organizarea lor internă și externă după principiile pedagogiei moderne; educațiune și instrucțiune rațională, prin urmare combaterea mecanismului orb; învățători calificați și asigurați în existența lor materială ca astfel să poată lucra cu devotament și efect, cunoscut fiind că „învățătorul este școala;” concentrarea pe lângă școală a tuturor factorilor interesați de prosperarea ei.

Aceste probleme ale foiei „Școala Română”, validându-se cu demnitate în decursul anilor 1876, 1877 a făcut, ca aceasta foie, să fie de mai multe foi apreciată, recunoscută și recomandată ca una din cele mai bune foi pedagogice în Ungaria, până chiar și de cele neromâne precum: „Bucovinaer Pädagogische Blätter,” „Schul- und Kirchen-Bote für das Sachsenland,” „Trompeta Carpaților,” „Revista pedagogică.”

Fiind susținerea unei asemenea foi la noi românii mai cu seamă, una din primele și neîncușurabilele recerinte pedagogice Reuniunea noastră a învățătorilor rom. gr. or. din diecesa Caransebeșului, care are de scop promovarea culturii generale și înmulțirea cunoștințelor științifice pedagogice și didactice între membrii participatori, înaintarea școalelor și a culturii poporului nostru român în toate direcțiunile etc., în adunarea sa generală ultimă din a. 1878 ținută în Biserica albă, sub Nr. prot. 38 lit. f.) a dispus, ca redactorul numitei foi, eminentul nostru pedagog Vasile Petri, să fie rugat în interesul școalelor, a învățământului și a învățătorilor, să reînceapă edarea foiei „Școala Română”

Presidiul numitei reuniuni, — la care subsemnatul are onoarea a fi notar — în urmarea aceasta prin ordinațiunea sa dto 14/26 Octomvrie 1878 Nr. 223 (vezi „Școala Română” și „Telegraful Român” din anul 1878) îndreptată către toți presidenții despărțimintelor reuniunii a dispus prenumărarea lăudatei foi, care deja era anunțată de către dl. Vasile Petri că va reapăre sub redacțiunea d-sale în programa de mai înainte, în urmarea îndemnilor ce i sau făcut din partea mai multor învățători și bărbai de școală.

Rezultatul prenumărațiunilor între membrii reuniunii învățătorilor rom. gr. or. din diecesa Caransebeșului, la desnumita foaie, în butul tuturor dispozițiunilor emanate în 4 rânduri de către presidiul acestei reuniuni către toți membrii, prin presidenții despărțimintelor respective, după relațiunile înscrise dela aceea, e cât se poate de trist, și și mai tristă nota redacțiunii „Școala Română” de pre fascioara IV și V cu abia 245 prenumăranți, cu care număr foaia nu se poate susține, nefiind de ajuns sumele acelor nici pentru acoperirea speseilor de tipar, și astfel eminenta noastră foaie, este amenințată cu sistarea de a doua și ultima oară.

În fața acestei triste constatări în detrimentul școalelor, culturii învățătorilor și a poporului nostru român, comitetul reuniunii învățătoresci din diecesa Caransebeșului, ce avea alta de făcut în aceasta privință, de cât a aduce următoarea nouă dispozițiune.

Presidiul reuniunii să se adreseze către Il. Sa Domnul Episcop al diecesei Caransebeșului, cu rugarea, ca să binevoiască ca unul, carele și până aci atât la începutul eșirii foiei „Școala Română”, cât și acum în timpul din urmă, prin mai multe ordinațiuni ca un adevărat părinte și iubitor de înaintarea școalelor și a învățământului popular, a impus și recomandat învățătorilor și comitetelor parohiale din diecesa sa, să prenumere aceea foaie, a impune de nou cu toată strictetea atât învățătorilor,

cât și comunelor bisericești din întreagă eparchia sa, ca să prenumere și în acest mod să contribuie la susținerea unei foi pedagogice române din Ungaria „Școala Română,” care în decursul existenței sale a dat destule dovezi despre importanța, ce o are pentru perfecționarea învățătorilor în chemarea lor, și mediat pentru cultura poporului nostru român. Comitetul decide mai departe, ca presidiul Reuniunii, să facă o reprezentațiune în numele comitetului și la sinodul eparchial rugându-l ca să întrevină și dânsul cu un mod oare-care de ajutorare la susținerea desnumitei foi, de oarece ar fi o mare scădere pentru înaintarea învățământului nostru, dacă aceea foie ar fi silită a înceta din lipsa spriginului material. Aceasta decisiune are a se comunica pe calea presidiului și cu celelalte reuniuni învățătoresci din provincia metropolitană gr. or. din Ungaria și Transilvania și anume: cu reuniunea învățătorilor rom. gr. or. din diecesa Aradului și cu reuniunea învățătorilor rom. gr. or. din ținutul Brașovului, că dacă vor afla cu scop, să întreprindă și ele asemenea pași la capii și sinoadele eparchiilor lor în interesul sus numitei foi „Școala Română”.

Aceasta dispozițiune a reuniunii învățătoresci din diecesa Caransebeșului, s'a comunicat deja prin presidiul acesteia, cu cele două reuniuni mai sus numite; tot așa să va comunica și cu consistoriul și sinodul eparchiei Caransebeșului, încă înainte de Dumineca Tomei a anului curent.

„Școala Română” este înființată în interesul școalelor noastre, soarta ei deci e în mâna învățătorilor și mai mult în mâna celorlalți amici și bărbai de școală; de asemenea în mâinile sinoadelor eparchiale, cari se întrunesc la Dumineca Tomei.

Apelăm deci la capii bisericei noastre, la datoriința învățătorilor și a tuturor bărbaiilor de școală, la nobilul simț a tuturor deputaților sinodali din toate 3 eparchii ale noastre, la misiunea nobilă a reuniunilor învățătoresci mai sus numite precum și la părinții tinerimei noastre române care având datoriința de a cunoaște cel puțin principiile cardinale ale educațiunii, spre a pute face și casa părintească o școală pentru copii sei pentru de a aduce creșterea casnică în consonanță cu cea școlară, ca toți din toate părțile cu toate posibilele mijloace să năzuiască la susținerea și mai departe a foiei „Școala Română” atât de necesară pentru înaintarea învățământului și a culturii poporului român.

Bocșa montană la finea lui Mărtisor 1879.

Ioane Marcu
învățător.

Varietăți.

* (Comisiunea generală a sinodului archidieceșan), sa întrunit alaltaeri și și-a început activitatea. Membrii acestei comisiuni sunt domnii: Diamandi Manole și Stefan Iosif din Brașov; Anania Trimbițaș din Cluj; Ilariu Duvlea din Făgăraș; Nicolae Găetan și Rubin Patița din Alba-Iulia; Parteniu Cosma și Eugen Brote din Sibiu.

* (Cas de moarte). În 11 Aprilie n. a reposat Maria Demian, soția negoiatului Demetriu Demian din Sighișoara, în vârstă de 42 ani. Înmușcămintea avu loc în 13 Aprilie n. în cimitirul gr. or. din Suburbul Iosifin din Sibiu. Fieți țarina ușoară.

* (Noul inspector de școale) în comitatul Sibiu este Emil de Trauschensfels, deputatul dietal de-odinioară. Acest nou inspector școlar a depus jurământul deja în 11 Aprilie n. și peste vre-o 10 sau 14 zile va intra în oficiul lui în Sibiu.

* (Esamen scolastic). Ni se scrie din Vinerea: Bine voiți a da loc în stimatul D-voastră diariu rândurilor acestora, despre esamenul ținut în Dumineca florilor cu pruncii dela școala confes. gr. or. din Vinerea, mai întâi cu clasa I-mă și după sfârșirea acestuia, se lua a II-a sub inv. I. P. cum urmează: dîseră

cu toți rugăciunea „împărate ceresc” apoi se țină de către un școlar o scurtă vorbire în onoarea oaspeților și părinților adunați spre a asculta răspunsul câștigat. După aceasta se luă obiectele de învățament prescrise în lege și adică a) religiunea după chatehismul cel mic, b) cetirea, gramatica rom. de N. I. Michălțan analiza unei bucată de lectură, c) cetirea maghiară, d) Geografia țărilor de sub coroana maghiară, marginile lacurile, riurile și comitatele lor după manualul lui Dr. N. P. Istoria biblică, e) calculul cele 4 specii rezolvirea și reducerea și cunoașterea măsurilor metrice f) din obiectele naturale, grădinaritul g) din gimnastică, formarea ordurilor și mișcarea în orduri deschise și închise, h) și pe urmă cântări bisericești și naționale. — Respusurile școlarilor fără deosebire au fost multămitoare și vrednice de laudă, unul întrecu cu răspunsul pe celalalt, încât ele a atras atențiunea auditorilor. În fine se țină o mică vorbire de către președintele D. P. în onoarea învățătorului și învățăcelilor pentru strădania și diligența arătată, îndemnându-i și pe viitorii la astfel.

Unul din cei de față.

* (Necrolog). Ioan Cupșa paroch greco-oriental în comuna Costeni în numele seu a tuturor consăngenilor cu inima înfrântă de durere anunță că inbita s'a consoată Iustina Cupșa născută Ciocăș după un trai conjugal de un an și trei luni în etate de 19 ani după un morb scurt și-a dat sufletul seu în mănăle creatorului. Rămășițele pămîntesci se vor îngropa în 3/15 April în cimitirul bisericeii greco-orientale din Costeni. Fieci țarina ușoară.

* (O cale ferată pe ghiață). După „jurnalul societății pentru administrațiunile căilor ferate germane” în Statele-Unite a reușit de curând un experiment memorabil. Șef-inginerul căii ferate „Pacific Railway” din Northern în contra desfătuirei tuturor esperților a făcut încercarea de a așeza peste înghețatul fluviu Missouri șini de cale ferată și a trece peste aceste șini cu mai multe trenuri. Întâia cercare s'a făcut cu o locomotivă și două lowries încărcate cu fer. Reușind această încercare s'au acățat de mașină 3 lowries încărcate cu fer și afară de aceste un vagon cu oaspeți invitați la acest spectacol. Și această încercare fii norocoasă. Fluviul acuma e numai a treia parte așa de lat ca vara, totuși însă la 3300 de urme. Ghiața pe timpul experimentului a fost 42 policari de groasă.

* (Lumină electrică). Jurnalului „Daily News” i se telegrafează din New-York, că problema unei iluminățiuni electrice efiine s'ar fi deslegat prin Edison Cunoscutul inventator a concentrat pe un purtător semicercual 14 flacări, reprezentând fie-care dintre ele puterea luminătoare a 18 până în 20 de luminări. Lumina e albă și de două ori așa de puternică, ca aceea a unui număr egal de flacări de gaz. Ca generator servește o mașină simplă cu puterea a 2½ cai. Edison susține, că iluminățiunea spre scopuri casnice se poate face cu jumătate din prețul gazului, însă totuși se mai socotesce încă la o ameliorare spre a pute face treaba și mai efiină. Lucrul de căpetenie în această afacere este: reușirea împărțirii curentului electric.

* (Un tun nou gigantic). Până acuma tunul cel mai mare a fost cel englezesc de 80 tone sau 1600 de miji. În 15 Martie n. a. c. însă a eșit din fabrica lui Krupp un tun nou, carele deși e numai de 72 tone sau 1440 de miji, este însă de 32 urme și 8 policari de lung, a cărui încărcătură consistă din 385 punți prav prismatic cu un glonț de 1660 punți. Acest tun mână într-o depăr-

tare de 17,000 metri s'au 10 milur engleze, și dându-se o elevațiune de 40 grade el ar mână la 25,000 metri sau 15 miluri engleze egale cu 3 miluri germane. Acest tun este dară până aci cel mai monstruos și se și numește: *tunul gigantic a lui Krupp*.

* (O călătorie prin aer) spre cercetarea polară proiectată de repetite ori, se va întreprinde în curând. Spre acest scop cerculează în 25 cetăți din Englitera subscripțiuni. Espe-dițiua se va face sub comanda lui Cheynes.

* (Merele ca mijloc de hrană). Analise eșecutate cu îngrijire au produs rezultatul, că merele conțin o cuantitate de fosfor cu mult mai mare ca vre-un alt fruct, și că acest soi de fructe oamenilor, cari sunt ocupați mult cu lucruri spirituale și se petrec viața mai mult seditând li se recomandă spre mâncare. Ele se recomandă cu atât mai tare, cu cât afară de fosfor, carele este nutremânt pentru creierii omului, ele conțin și unele oxigene, ce scutesc pe oameni de gâlbănare, nedurmire și boale de piele.

* (Tariful liniei București-Predeal) „Bud. Cor.” află că acest tarif, în urma convențiunii între Austria și România, va fi tot același ca și pe linia București-Verceroa.

* (Înălțimea reală a valurilor mării). Cetiți descrițiunile romanțelor și a călătoriilor: pentru acești oameni de imaginațiune valurile în mijlocul mării ajung până la o înălțime vertiginioasă. Ele se rădică „ca nisce munți” deasupra „corăbiei celei slabe” pe care par a o sdrobi, a o nimici. Ei bine, din observațiunile ecente făcute cu multă esactitate, rezultă că în plina mare valurile nu se urcă nici odată preste o înălțime de 6, 7 sau, cel mult, de 8 metri. Eată adevărul esact care va micșora mult teroarea ce pot însufla oare-care descripțiuni.

PARTEA SCIENTIFICĂ ȘI LITERARĂ.

Genesa evangeliilor

(Studiu biblic)

Ἐγενετὴ τὰς γραφάς. Ioan 5, 39.
(7 urnare).

Trei perioade: promisiune, mărirea regatului, sclăvie. După trecerea și a perioadei a treia: *πληρωμα τοῦ χρόνου*. Aci era timpul sosit când sclăvia să se șteargă, și să se înceapă era nouă, fără finit, în carea să se intrupeze cele două dintâi: promisiunile și gloria regatului.

Așa dară chiar în acest timp s'a născut Christos cel profețit. Nascerea lui a fost o necesitate a istoriei lui Israil, pentru că a fost o profeție și a cursului istoric din Test. vechiu, căci cele trei perioade din istoria lui Israil sunt o profeție, carea în acest timp a trebuit să se îplinească.

Iisus însă nu s'a născut numai în timp hotărit, ci și în loc hotărit și din neam hotărit. Căci amăsurat profețiilor el s'a născut în casa lui Iosif celui din neamul lui David, în Betleem în orașul lui David.²⁸⁾

Dar, continuă Nvangelistul — și de aci se începe puterea apologiei — Iudeii despre aceasta nu vreau să scie nimic, căci asupra lor cade o mare responsabilitate. Ei în loc să se bucure auzind de nascerea lui s'au umplut de spaimă,²⁹⁾ ear regele lor, reprezentantul Iudeilor a cercat să-l omoare, omorînd toți pruncii din Betleem și împrejur.³⁰⁾ Din această cauză Iisus a trebuit să fugă în Egipt³¹⁾ și

²⁸⁾ Mat. 1, 18—26 2, 6. cump. cu IV Moise 24, 17. I Imper. 16, 1, 4, 13. Isaia 7, 14. Mich. 5, 2.

²⁹⁾ 2, 3.

³⁰⁾ 2, 13, 16.

³¹⁾ 2, 13 seq.

reîntorcându-se să iae numele Nazarinean³²⁾. Și de aci apoi Iisus n'a pășit ca betleemian, ca rege din familia lui David, după profeții, ci ca galilean, ca nazarinean, în contradicție cu profețiile despre Messia, căci despre Nazaret nu vorbește nici o profeție³³⁾.

Impregiurarea aceasta, provenind din vina fruntașilor iudei, nu acuză ci escusă pe creștini, și incusă pe Iudei.

Dar cu toate că Iisus din cauza Iudeilor n'a pășit ca betleemian, istorisește Evangelistul, el a pășit conform profețiilor. Fuga lui în Egipt, reîntoarcerea lui în Nazaret și numirea lui „Nazarinean” — toate aceste sunt tot atâtea profeții împlinite.³⁴⁾

Iudeii pretindeau că Mesia avea să pășască ca Iudeu, să-și arete puterea în Iudea, în focalul religios al lui Israil, în Ierusalim. Iisus însă s'a arătat ca Galilean, în Galilea păgânilor, din care cauză el a fost pentru Iudei *σκανδαλον*.³⁵⁾

Că Iisus nu s'a arătat ca Iudeu în Iudea, pecum îl așteptau Iudeii, earăși ei sunt cauza; ei prin ținuta lor vrășmașă l-au silit să pășască ca Galilean în Galilea.³⁶⁾ Dar această pășire, despre care Iudeii pretend că e în contra profețiilor³⁷⁾ este cu toate aceste amesurată profețiilor, căci despre Galilea se dice, că „a vedut lumină mare” etc.³⁸⁾. Ear impregiurarea, că ei nu vor să recunoască aceasta, zace în inșiși Iudeii. Iudeii sunt de vină, pentru că desprețesc scripturile, căci despre Iisus se dice, că este peatra cea lăpedată de ziditori (de fruntași Iudeilor), prin care se profetesc neînsemnătatea lui în fața Iudeilor. Această peatră desconsiderată, Iisus, s'a făcut peatra din capul unghiului.³⁹⁾ Togma din această cauză în Iisus trebuia să se îplinească altă profeție; Iisus trebuia să pășască în Galilea păgânilor, aci să propoveduiască, aci să devină peatra de care Iudeii lovindu-se și necunoscându-o ca ziditori (conducători) ai poporului, să se sfărime, și peste cari ea cădind să-și spulbere.⁴⁰⁾

Acî vedem, pentru ce Evangelistul întonează așa de puternic neînsemnătatea lui Iisus⁴¹⁾ și activitatea-i galileică.

În Galilea începe activitatea lui Iisus cu predica de pe munte, și pe munte în Galilea termină cu arătarea ultimă a lui Iisus celui înviat din morți.⁴²⁾

În Galilea pe munte face începutul activității sale; în Galilea pe munte termină activitatea sa pământească, spre a începe cucerirea lumii, spre a o cuprinde în împărăția sa.

Mesia, după așteptarea Iudeilor, trebuia să supună toate popoarele sub sceptrul său, și intrând în Ierusalim călare pe calul alb al triumfului să reintemeze pe muntele Sionului împărăția lui Israil⁴³⁾.

Aceasta nu s'a întâmplat cu Iisus, din care cauză el a fost privit ca amăgitoriu. Și totuși aceasta s'a întâmplat, și încă amesurat profețiilor, pe

cari Iudeii nu vor să le bage în samă. Ei sunt de vină dacă restălmăcesc scripturile, căci profețiile vorbesc despre Mesia, că are să intre în Ierusalim, pre cum a și intrat, blând și smerit, călare pe mănzul asinei⁴⁴⁾. Ear cauză, că Iisus nu și-a întemeiat împărăția în Sionul din Ierusalim, după cum așteptau Iudeii, sunt iarăși Iudeii, pentru că ei i sau opus; ei în loc de al primi, de al recunoaște, l-au maltratat, l-au restignit.

Dar chiar această maltratare, această moarte, premeară de tradare și urmări pentru trădătorii sunt un șir de profeții împlinite.⁴⁵⁾

Iisus însă și-a întemeiat împărăția vecinică pe noul Sion, pe muntele din Galilea, de unde și-a trimis pe cei doisprezece apostoli, ca să supună sceptrului său, crucei, toată lumea cu aceea, că el este cu dășii pentru eternitate⁴⁶⁾.

Astfel de la început până la sfârșit, această Evanghelie este o impunătoare apologie, în carea de la apărare trece la acuzare.

Fie care pretinsă neîmplinire de profeție din viața lui Iisus, cu care Iudeii loveau în creștinism, Evangelistul arată că a) dacă nu s'a împlinit „pre cum au așteptat Iudeii, Iudeii sunt cauza; dar cu toate aceste b) s'a împlinit sub altă formă, ba întreagă viața lui Iisus este o profeție împlinită.

Și aceasta împlinire de profeții, alături cu demascarea Iudeilor merge treptat, până ajunge la culme în demascarea totală a Iudeilor, arătând că Iudeii, ca nu cumva poporul să poată crede în învierea lui Iisus, au corupt cu bani pe ostașii romani puși santinelă la mormântul, în care zăcea trupul lui Iisus, făcându-i să spună că l-au furat învățăceii.⁴⁷⁾

Apologia aceasta o aflăm însă nu numai în viața lui Iisus, dar și în învățăturile lui.

Pre lângă partiile apologetice și înbărbătătoare, pe cari Mateiu le are în comun cu ceilalți Evangelisti, el ne prezintă unele numai singur, și numai cu referință la creștinii Iudei din Palestina.

În marele luat, aflăm predica de pe munte⁴⁸⁾, ear vis a vis de aceasta muștrările (vaiurile) îndreptate cărturarilor și fariseilor de la sfârșitul activității;⁴⁹⁾ ear în partii sau pasage singuritate: 5, 11, 17 seqq. 27 seqq. 41 seqq. 6, 1. seqq. 7, 6, 15, 10, 5 seqq. 23, 11, 13 seqq. 28 seqq. 12, 5 seqq. 36, 13, 24 seqq. 37 seqq. 18, 16 seqq. 19, 28 seqq. 20, 1, seqq. 21, 10 seqq. 28 seqq. 23, 1 seqq. 8 seqq. 15 seqq. 24 seqq. 34 seqq. 27, 1 seqq. 24 seqq. 51 seqq. 62. seqq. 28, 9. seqq.

Din cele de până aci urmează, că această Evanghelie nu s'a putut scrie pentru alt scop, de cât spre a întări în credință pe creștinii Iudei. Această însă pentru creștinii din Iudei, cu scop de ai întări în credință. Aceasta însă a putut să se întemple numai atunci, când creștinii din Iudei erau prezentați de frații lor necreștini, și anume înainte de începerea războiului cu Romanii, prin urmare încă înainte de an. 60.

Concluziunea aceasta este în consonanță cu cele mai vechi date istorice, ce le avem despre genesa evangheliei de Mateiu.

Învățăcelul apostolului Ioan, Papias, în scrierea s'a citată ne spune că Mateiu a scris evanghelia în limba

⁴⁴⁾ 21, 4—12. 15 seq. conf. Isaia 62, 11. Zach. 6, 9. Ps. 8, 2. 112, 26.

⁴⁵⁾ 26, 21—25. 47 seq. Ps. 40, 9. 20. Isaia 53. Dan. 9; 26, 31—27, 61 conf. Zach. 13, 7, 11, 12 seq. Isaia 30, 6. 53, 3—12. Plâng. 4. 20. Dan. 7, 13. Ps. 2, 2. 22, 1. 7. 8. 18. Iis. N. 2, 19.

⁴⁶⁾ 28, 16—20.

⁴⁷⁾ 28, 11. seqq.

⁴⁸⁾ Capp. 5—7.

⁴⁹⁾ 23, 13—33.

palestinensă, dialectul sirochaldaic ori aramaic — *εβραϊδι διαλέκτα*. Tot de această părere sunt Ireneu⁴⁰⁾ Origen⁴¹⁾ Eusebiu⁴²⁾ Cyrillus ierusal.⁴³⁾ Hieronymus⁴⁴⁾, Ba Pantnen⁴⁵⁾ a aflat evanghelia în limba originală (evreică) la indienii, unde să o fi dus Apostolul Bartolomeu.

Mărturiile interne și externe conglăuesc deci intru aceea că Evanghelia ce poartă numele „după” sau dacă ne mai place „de la Mateiu” este scrisă pentru creștinii Iudei din Palestina.

Și simbolică bisericească, acomodându-se cuprinsului și scopului evangheliei, foarte nimerit i-a dat emblema ângerului, semnalând prin aceasta inspirațiunea, în puterea căreia Apostolul a venit în ajutoriu creștinismului periclitat.

În Israil mai ântâi creștinismul a prins rădăcini. În Israil sa scris prima Evanghelie, și de scriptura lui Israil incopie această Evanghelie scriptura Testam. nou.

Amesurat însă mandatului lui Iisus, evanghelia trebuia să iase din hotărâre lui Israil, să se predice și la păgâni. Cu această predică se ocupă mai de aproape evangheliile ce poartă numele *κατὰ Μάρκον* și *κατὰ Λουκᾶν*. (Va urma).

⁵⁰⁾ Adv. haeres. III, 1, 1.

⁵¹⁾ Eus. VI, 25.

⁵²⁾ Eusebiu III, 24.

⁵³⁾ Catech. XIV, 15.

⁵⁴⁾ de virib. illustr. c. 3.

⁵⁵⁾ Eusebiu V, 10.

Bursa de Viena

din 16 Aprilie n. 1879.

Metalicele 5%	65 15
Împrumutul naț. 5% (argint)	65 65
Valuta nouă imperială germană	57 55
Împrumutul de stat din 1860	119 —
Acțiuni de bancă	811 —
Acțiuni de credit	246 50
London	117 20
Argint	— —
Galbin	5 55
Napoleon d'aur (poli)	9 33

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.”

Licitațiuni: în 5 Mai imob. lui George și Catarina Drotleff în Richșdorf (judec. cerc. Medias); în 18 Aprilie imob. lui Emeric Sallak în Matei (jud. cerc. Gherla); în 13 Mai și 13 Iunie imob. lui Stefan Ionaș în Peșel; în 19 Aprilie imob. Todorei Toadere în Finciu (jud. cerc. Hoghin); în 1 Mai și 4 Iunie imob. lui Michael Schindler în Șaroș (judec. cerc. Sighișoara); în 13 Mai și 13 Iunie imob. lui Stefan Kerekes în Felsőbánya; în 10 Aprilie și 10 Mai imob. lui Dumitru Szabados în Russu (judec. cerc. Nagy-Bánya); în 15 Aprilie imob. lui Michael Schöpp și soți în Alzina (trib. Sibiu); în 17 Mai și 17 Iunie imob. lui Iacob Boza în Timpahaza (judec. cerc. Aiud); în 25 Aprilie mobilele lui Ladislau Bartha în Borosnyo (jud. cerc. S. Szt. György); în 18 Aprilie imob. lui Nistor Rotar și soți în Velț (jud. cerc. Szt. Martin); în 19 Aprilie și 26 Mai imob. Elefterei Zlatko în Brașov (trib.); în 21 Aprilie imob. lui Iacob Florea în Mândra (jud. cerc. Făgăraș); în 19 Aprilie imob. lui Ioan Gazda în Alba-Iulia (trib.); în 21 Aprilie imob. lui Petru Flueraș în Buncărd; în 21 Aprilie imob. lui Gustav Hammer în Sibiu (trib.); în 18 Aprilie imob. lui George Buchholzer în Norichiu (trib. Sibiu).

Nr. 68.

1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunii parohiale gr. or. Feleag (Magyar Felek) de clasa a III-a în protopresbiteratul Paloșului se escrie concurs până în 28 Aprilie a. c.

Emolumentele sunt:

1. casă parohială cu supra edificie economice și grădina de legumi de 1/2 juger;
2. Cimiteriul din giurul bisericii preste tot cu pomi;
3. Porțiunea canonică de 2 1/2 jugere arătură și fânaș;
4. Dela 97 familii cu fum câte una ferdelă veche de bucate în grăunțe și stola îndătinată.

Concurenții își vor adresa suplicele lor instruate conform prescrierilor statutului organic până la termenul susarătat subscrisului.

Paloș, 15 Martie 1879.

În conțelegere cu comitetul parohial.

Teofil Gheaja m. p.
adm. prot.

Nr. 71.

1—3

EDICT.

Măcinica născ. Ioan Barbosa din Tălmăcel, carea de la anul 1872 a părăsit cu necredință pre legiuitul ei bărbat Simeon Danc tot de acolo, fără ca să se scie ubicațiunea ei, prin aceasta se citează, ca în termen de un an și o zi de la datul de față, să se prezenteze subscrisului for matrimonial, căci la din contră și în absența ei se va pertracta și decide procesul divorțial încaminat contrăi de cătră bărbatul ei.

Sibiu, 24 Martie 1879.

Forul matrimonial greco-oriental al tractului Sibiuului II.

Nr. 67.

2—3

EDICT.

Maria Cuileiu (Todica) din Hașfaleu, carea de 7 ani în mai multe rânduri a părăsit pre legiuitul ei bărbat, Petru Ban din Felția cu doi prunci minorenii pripegiind prin Brașov și alte cetăți din țară, eară acum din 1 Ianuarie 1878 pribegeste prin țara Bărisei și Treiscaune fără a se pute scie cu siguritate locul petrecerii ei, se citează, ca în termenul de un an și o zi de la datul de față să se prezenteze înaintea subsemnatului for matrimonial seau seau plenipotențiatul ei, căci la din contră și în absența ei se va pertracta și decide procesul intentat asupra-i.

Paloș 12 Marte, 1879.

Forul matrimonial gr. or. al tractului protopresbiterat al Paloșului.

Teofil Geaja m. p.
adm. prot.

„Albina” 2—3 [11]

Institut de credit și de economii

În sensul concludului adunării generale a societăței noastre din 28 Martie 1879 Nr. I, al șesele cupon dela acțiunile institutului nostru scădător la **1 Iuliu 1879** se va rescumpăra dela susnumita și la cassa noastră în Sibiu cu **9 floreni 50 cruceri**. Și până atunci se rescumpăra acel cupon la cassa noastră de adi incolo ori când, pre lângă subtragerea intereselor pe timpul încă neespirat.

Sibiu 5 Aprilie 1879.

Direcțiunea institutului.

Avis 2—2 [12]

pentru dame!!

În foarte cunoscutul salon de modă al subscisei se află un sortiment de **pălării de primăvară și vară** pentru **dame** și **băeți** sosite din **Viena** cu prețuri convenibile.

Sibiu 5 Aprilie 1879.

I. Wegmuth,

strada cisnădiei Nr. 25, etagiul I.